V torek 30. septembra smo se učenci 6. a in 6. b z avtobusom odpeljali v majhno, najvišje ležečo vas na Trnovski planoti, Lokve. Tam smo pomalicali in se nato odpeljali do gozdnega rezervata. Vodič nam je povedal, kaj tu lahko počnemo, česa pa ne. Po učiteljičinih navodilih smo nabirali rastline, jih spoznavali in med

seboj primerjali. Nato smo se vrnili v Lokve, kjer smo si ogledali naravoslovno učilnico. V njej so prikazane prave živalske dlake in iztrebki, stopinje živali in seveda vrste dreves in listov ter tudi gozdni škodljivci. Sledil je ogled stare osnovne šole, ki je z delovanje prenehala že leta 1984. Tam smo videli reliefe Trnovske in Banjške planote, Soške doline ipd.

Naravoslovni dan je bil zelo zanimiv, saj smo se naučili veliko novih stvari.

Domen, 6. r

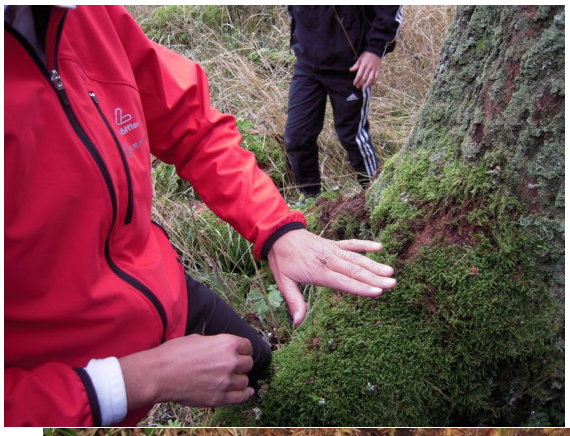

92

GOZDNI REZERVAT SMREČJE
Gozdni rezervat leži v osrčju naravnega spomenika. Razteza se na površini 96 ha, med nadmorskima višinama 1017 in 1069 m. Porasčen je z v Sloveniji redko gozdno združbo mrazišćnega smrekovega gozda (Luzulo albidae - Piceetum). Gre nameč za tipično mrazišče z lepo izraženim temperaturnim in rastlinskim obratom. V jasnih, hladnih, predvsem zimskih, spomladanskih in jesenskih nočeh se hladen zrak s pobočij steka v globel in tvori več deset metrov debelo plast. Posledica nižjih temperatur na dnu je rastlinski obrat saj okoliški jelovo bukov gozd (Abieti-Fagetum dinaricum 2) proti dnu prehaja v mrazišćni smrekov gozd (Luzulo albidae-Piceetum), v treh podvrstnih oblikah: prva s šotnim mahom (Luzulo-Piceetum sphagnetosum) se nahaja v vrtačah in drugih globelih z več talne vlage 1; druga z dvolistno senčnico (Luzulo albidae-Piceetum maianthemetosum na sončnem dnu doline 2; tretja z bukvijo (Luzulo albidae-Piceetum fagetosum) pa v višjih manj mrazišćnih in bolj karbonatnih tleh 3. V tem gozdu močno prevladuje smreka (Picea abies) 87%, delež ostalih drevesnih vrst je majhen (bukev (Fagus sylvatica) 6%, jelka (Abies alba) 4%, gorski javor (Acer-pseudoplatanus) 2% in jerebika (Sorbus aucuparia) 1%). Lesna zaloga je 192 m³/ha, letni prirastek 43m³/ha, povprečna višina dreves pa med 25 in 35 m.
Stabilnost in zdravstveno stanje tega gozda pogosto ogrožajo močni vetrovi, ki so v letih 1988 in 1993 pustili vidne posledice na 30 ha površine. Po vetrolomih se samodejno sprožijo naravni mehanizmi, ki postopoma, a vztrajno vračajo gozd na prizadete ogolele površine.
Gozdni rezervat je načrtno prepuščen naravnemu razvoju brez gospodarskih posegov človeka. Namenjen je spoznavanju delovanja gozda v ostrih klimatskih pogojih, ki vladajo v mrazišču in ohranjanju pestre naravne skupnosti. V rezervatu ni dovoljeno nabiranje gob, zelišč, plodov, postavljanje panjev za čebele, izvajanje lova in gradnja lovskih prež.

Lazna
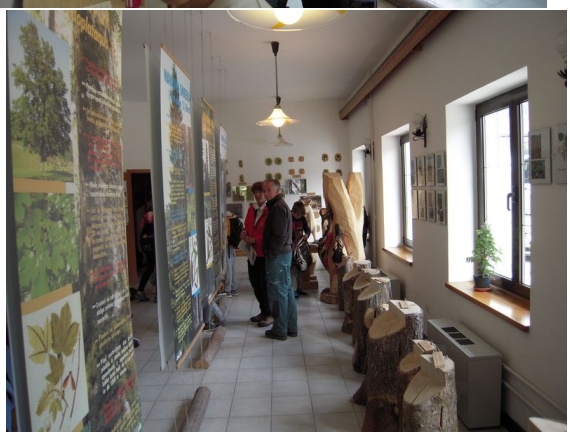
GOZDARSKA
DEDIŠČINA